

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/131/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416211009
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4416211009.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a sudkýň JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanému: V. Z., narodený XX.XX.XXXX, T.G. K. XX, A. nad U., právne zastúpený: O. kancelária Mgr. Jozef Vida, s.r.o., Nové Zámky, Turecká 36, IČO: 472 582 50, štátny občan SR, o zaplatenie 4 546,37 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č.k. 18C/244/2016-75 zo dňa 8.12.2017, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 4546,37 eur, úrok vo výške 203,77 eura, úroky z omeškania vo výške 4,30 eura, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4 546,37 eura od 26.04.2016 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 203,77 eura od 26.04.2016 do zaplatenia na účet žalobcu vedený v spoločnosti Prima banka Slovensko a.s., číslo účtu: I XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 52 ods. 1, § 53 ods. 1,2,3,5, § 54 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2 prvá veta, ods. 3 písm. f), § 11 ods. 1 písm. d), § 25f ods. 6 zákona č. 129/2010 Z.z., § 259, § 470 ods. 1 CSP ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodne podaná. Považoval za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere, ktorá neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by porušovali zásady spotrebiteľského práva, pričom výška nezaplatených istín úrokov a úrokov z omeškania bola žalobcom uplatnená v súlade so zmluvou, preto žalobe vyhovel, čo do istiny a aj do žalovaných úrokov a úrokov z omeškania. Zohľadnil, že pri uzavretí zmluvy o úvere mal žalobca vedomosť o tom, že poplatok za poskytnutie úveru je 250,-eur a tento poplatok nenamietal. Vychádzal z názoru, že žalobca mal plné právo tento poplatok použiť a žalovanému poukázať sumu úveru bez poplatku za poskytnutie úveru, teda 4750,-eur. Zdôraznil, že žalovaný v konaní nepreukázal zaplatenie sumy 1630,50 eur tak, ako to tvrdil vo svojom vyjadrení, pričom táto skutočnosť nevyplýva ani z výpisu z účtu. Poukázal na to, že prepočet zaplatených splátok zo strany žalobcu je uvedený správne a žalobca dostatočne vysvetlil rozdiel medzi sumou, ktorú žalovaný zaplatil podľa výkazov žalobcu a sumou, ktorú žalovaný uvádza vo svojom vyjadrení vo vyjadrení žalobcu zo dňa 20.07.2017. Žalobca podľa názoru súdu prvej inštancie dostatočne vysvetlil aj spôsob započítavania platieb anuitnými splátkami. Záverom uviedol, že nevyhovel návrhu žalovaného na zaplatenie priznanej sumy v splátkach, pretože nemal preukázané majetkové a príjmové pomery žalovaného. V tejto súvislosti uviedol, že žalovaný sa na súdne pojednávanie nedostavil a súdu nepredložil žiadne relevantné dôkazy, na základe ktorých by súd mohol povoliť splátky. O trovách konania súd rozhodol podľa §255 ods. 1 CSP s prihliadnutím na § 262 ods. 1 CSP a v konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Proti tomuto rozsudku podal písomne v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne. Potvrdil, že so žalobcom podpísal úverovú zmluvu, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť mu úver vo výške 5.000,- eur a však takýto úver však nikdy nedostal. Žiadal zohľadniť, že ani samotný žalobca nepoprel skutočnosť, že mu poskytol sumu iba 4.750,- eur a tiež nepreukázal vedomosť a informovanosť žalovaného o poplatku v sume 250,- eur pred uzatvorením zmluvy. Bránil sa tým, že o tento poplatok mu žalobca znížil výšku dohodnutého úveru, pričom žalovaný nedostal žiadne protiplnenie. Uviedol, že až do poskytnutia dohodnutej výšky úveru je dlžník - spotrebiteľ v podstate veriteľom banky, keďže splnil všetky predpoklady na poskytnutie dohodnutej výšky úveru a až dotedy, kým banka úver neposkytne, je vlastne banka dlžníkom spotrebiteľa, ktorý má zmluvne dohodnutý nárok na tento úver. Namietal, že súd prvej inštancie nedostatočne posúdil právny vzťah medzi bankou a spotrebiteľom a okolnosti, kedy sa z veriteľa - oprávneného na úver - sa stane po poskytnutí úveru dlžník. Žalovaný tiež poukázal na žalobcom predložený výpis, z ktorého je zrejmé, že žalobca účtoval vyššiu sadzbu RPMN, než ktorá bola dohodnutá. Táto sadzba pritom bola dohodnutá na ročnej báze, pričom z predloženého výpisu vyplýva, že táto RPMN (ročná percentuálna miera nákladov) nebola vôbec dodržaná a žalobca zo žalovaného platených finančných prostriedkov zaúčtoval na úroky a položky odlišné od istiny oveľa vyššie platby, ktoré dohodnutej RPMN vôbec nezodpovedajú.

3. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že informácia o výške poplatku je uvedená v bode 1.2 Úverovej zmluvy 122672 zo dňa 6.5.2014, to znamená, že s výškou poplatku žalovaný súhlasil, čo potvrdil svojím podpisom. Poukázal na ust. § 1 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy, a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Žalobca taktiež poukázal na prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. júna 2014 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, a to na § 10d ods. 2, podľa ktorého ak dôjde k poskytnutiu peňažných prostriedkov spotrebiteľovi v období po 31 máji 2014 a pred 1. septembrom 2014, odplatom sa na účely tohto nariadenia vlády rozumie odplata obvykle požadovaná bankami a pobočkami zahraničných bánk podľa § 1 ods. 1 až 3 za úvery alebo pôžičky v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy a za najvyššiu prípustnú výšku odplaty sa považuje odplata, ktorá nesmie prevýšiť dvojnásobok úrokových mier úverov pre domácnosti zverejňovaných na webovom sídle Národnej banky Slovenska. Žiadal zohľadniť aj Čl. 2 ods. 3 Ústavy SR v zmysle ktorého každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. V súvislosti s poplatkom za poskytnutie úveru poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co/19/2017-103 zo dňa 29.11.2017, ktorý nepovažoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku započítanie poplatku oproti výške poskytnutého úveru. K tvrdeniu žalovaného, že žalobca účtoval vyššiu sadzbu RPMN než, ktorá bola dohodnutá, žalobca uviedol, že žalovaný zrejme vychádzal z amortizačnej tabuľky, ktorú žalobca predložil podaním zo dňa 17.7.2017, avšak žalobca uviedol v zmluve údaj o RPMN, ktorý bol v súlade so zákonom s tým, že bola vypočítaná za predpokladu, že úver bol vyčerpaný jednorázovo v plnej výške, že poplatky a úroková sadzba ostanú po celú dobu zmluvného vzťahu nezmenené a vychádzajú z nasledovných parametrov uvedených v zmluve: výška anuitnej splátky, počet splátok a výška poplatku za poskytnutie úveru, pričom tiež uviedol výšku priemernej RPMN ku dňu uzatvorenia tejto zmluvy.

4. K vyjadreniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že banka nemá právo poskytnúť mu úver v nižšej sume, než ktorá bola dohodnutá a jednostranne si započítať poplatok. Takýmto postupom potom dochádza k tomu, že skutočne poskytnutá výška úveru je nižšia, čím je následne skreslený aj údaj o RPMN a ostatné údaje, ktorých je banka povinná informovať.

5. K tomuto vyjadreniu sa písomne vyjadril žalobca, ktorý zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. V prípade ak sa súd nestotožní s výpočtom RPMN navrhol znalecké dokazovanie na jej výpočet, pretože výpočet RPMN vyžaduje odborné matematické znalosti.

6. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj zisteným skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), pričom dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

7. Podľa § 295 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

8. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

9. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

10. Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

11. Podľa § 53 ods. 6 OZ (v znení účinnom do 31. 05. 2014) ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

12. Podľa § 3a ods. 1 nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení v čase uzatvorenia zmluvy, ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru.

13. Podľa § 3a ods. 2 nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z. za sankcie podľa odseku 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov.

14. V danej veci je nepochybné, že medzi zmluvnými stranami bola dňa 06.05.2014 uzatvorená písomná zmluva o úvere v zmysle ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá má povahu tzv. absolútneho obchodu. Zároveň ide o spotrebiteľský právny vzťah v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Pre určenie zmluvných práv a povinností je potrebné vychádzať najmä z obsahu úverovej zmluvy, ktorá upravuje práva a povinnosti zmluvných strán vo vzťahu k splácaniu úveru, ale aj ostatných nárokov, napr. úrokov z úveru. Nepochybné však jednotlivé zmluvné podmienky podliehajú súdnej kontrole z hľadiska ochrany spotrebiteľa a to za podmienok uvedených v ust. § 53 ods. 1 až 3 OZ. Ustanovenie §53 ods. 1 OZ vyjadruje zásadu podľa ktorej, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Uvedená zásada však neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. V zmysle vyššie citovaného ust. §53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými síce mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Dôkazná povinnosť v tomto smere zaťažuje dodávateľa, pretože podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

15. Navyše ust. § 53 ods. 6 OZ v znení v čase uzatvorenia zmluvy upravuje, že ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri

posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

16. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 29.06.2016 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 4546,37 eur úrok 203,77 eura, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatenej istiny 4546,37 eura od 26.4.2015 zaplata, úrok z omeškania vo výške 5% ročne nezaplatených úrokov 203,77 eura od 26.4.2016 do zaplata a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 06.05.2014 uzatvoril žalobca so žalovaným úverovú zmluvu číslo XXXX XXXX XXXX XXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 5 000,-eur. Žalovaný po vyčerpaní poskytnutého úveru porušil svoje zmluvné povinnosti, prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas a preto žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 25.04.2016, pričom žalovaný po zosplatení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnil žiadnu úhradu. Žalobca ďalej uviedol, že poplatok vo výške 250,-eur bol so žalovaným dohodnutý v úverovej zmluve, s obsahom zmluvy sa žalovaný pred jej podpisom mal možnosť oboznámiť a s jej obsahom súhlasil. Poukázal na to, že istina úveru sa spláca anuitným spôsobom, teda tak, že výška každej splátky úveru je rovnaká a skladá sa zo splátky časti istiny úveru a časti pripadajúcej na platbu riadnych úrokov z úveru. Pomer výšky istiny a riadnych úrokov sa v priebehu splácania mení.

17. Z obsahu vyjadrení žalovaného vyplýva, že žalovaný namieta najmä tú skutočnosť, že žalobca mu nikdy úver vo výške 5000,- euro neposkytol, pretože na jeho účet mu poslal iba sumu 4750,- euro. Namietal tiež, že platby, ktoré na účet žalobcu uhradil žaloba nesprávne započítal na úroky a to až sumu 1115,05 eura, pričom na istinu započítal iba sumu 453,63 eura. Napokon namietal, že žalobca mu odpočítal zo sumy 5.000,- euro poplatok za poskytnutie úveru vo výške 250,- euro, za ktorý nedostal žiadnu protihodnotu. Bránil sa ja tým, že žalobcovi zaplatil minimálne sumu 1630,50 eura a nie iba čiastku 1568,68 eura.

18. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie sa dôsledne nezaoberal obranou žalobcu a nevyporiadal sa jednotlivými námietkami uvádzanými žalobcom v priebehu konania a jeho rozhodnutie je pre nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je možné zistiť akými úvahami sa súd prvej inštancie riadil a ktoré rozhodujúce ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv a zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov na danú vec aplikoval. Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia iba všeobecne konštatoval, že posudzovaná zmluva neobsahovala žiadne ustanovenia, ktoré by porušovali zásady spotrebiteľského práva. Dôvodil aj tým, že žalovaný pri uzatváraní mal vedomosť o tom, že poplatok za poskytnutie úveru je 250,- euro, preto žalobca mal plné právo tento poplatok použiť a žalovanému poukázať sumu úveru bez poplatku.

19. Takýto záver súdu prvej inštancie je predčasný, pretože bez toho, aby sa súd dôsledne zaoberal konkrétnymi ustanoveniami posudzovanej zmluvy, najmä tými, ktoré upravujú v konaní uplatnené nároky zo zmluvy, ktoré žalovaný namieta, nie je možné tento záver prijať. Súd prvej inštancie sa v ďalšom konaní bude zaoberať tým, či zmluvné podmienky dojednané v zmluve o úvere sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, a či zmluvné podmienky týkajúce hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny boli dojednané individuálne, pričom dôkazné bremeno v tomto smere nesie žalobca. Pokiaľ dospeje k záveru, že zmluvné podmienky týkajúce hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny neboli dojednané individuálne treba vychádzať z toho, že aj tieto dojednania podliehajú súdnej kontrole z hľadiska ochrany spotrebiteľa. Súd prvej inštancie sa v ďalšom konaní bude sa zaoberať aj ďalšími zmluvnými dojednania najmä v tom smere, či neobsahujú ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a či tieto zmluvné dojednania možno považovať za platné. Zároveň zmluvu o úvere uzatvorenú stranami sporu posúdi podľa v zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov najmä z hľadiska požadovaných zákonných náležitostí. Súd prvej inštancie sa vypořádava tiež s námietkou žalovaného, že za poplatok za poskytnutie úveru, ktorý mu žalobca odpočítal nedostal žiadnu protihodnotu, pričom pri uzatváraní zmluvy túto skutočnosť ani výšku poplatku ovplyvniť nemohol. Z uvedeného dôvodu sa bude zaoberať tým, či ide o individuálne dojednanie a či žalobca mohol ovplyvniť jeho obsah. S ohľadom na tieto zistenia sa prípadne bude zaoberať tým, na aký účel žalobca tento poplatok požadoval a či tento poplatok zohľadnil ako ďalší náklad spotrebiteľa vzniknutý v súvislosti s úverom pri výpočte RPMN a či tento poplatok mohol požadovať súčasne aj s

úrokmi, ktoré predstavujú odmenu za poskytnutie úveru. Zohľadní pri tom ust. 53 ods. 6 OZ v znení v čase uzatvorenia zmluvy a v tejto súvislosti posúdi, či celková odplata za poskytnutie úveru neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na peňažnom trhu. Odvolací súd záverom uvádza, že podľa § 295 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz

20. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že úroky dohodnuté pri poskytnutí úveru (pôžičky) predstavujú odplatu (odmenu) za užívanie požičanej istiny. Občiansky zákonník a ani iný právny predpis neustanovuje, za akú dobu možno pri peňažnej pôžičke dohodnúť úroky. Vzhľadom na uvedené nemožno vylúčiť, aby si zmluvné strany v rámci zmluvnej autonómie (pokiaľ ide o dobu, na ktorú sa úroky dojednávajú) dohodli úroky i za dobu, po ktorú bude istina dlžníkom skutočne užívaná (do jej faktického vrátenia veriteľovi), teda i za dobu, v ktorej sa dlžník ocitne v omeškaní so splnením svojho záväzku, pretože istinu v zjednanej lehote splatnosti veriteľovi nevráti. Zmluvné úroky sú odplatou za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe úverovej zmluvy, predstavujú cenu úveru a dlžník je povinný platiť v súlade s uzatvorenou zmluvou. Na rozdiel od toho úroky z omeškania predstavujú zákonnú sankciu za omeškania so splatením istiny a veriteľ ich môže požadovať, i keď neboli dojednané (§ 517 ods. 2 OZ). Pritom platí, že môžu existovať popri sebe (obdobne aj uznesenie NS ČR 33Cdo/212/2014 zo dňa 21.08.2014).

21. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) , c) CSP zrušil a vec podľa § 391 ods. 2 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom sa bude opätovne zaoberať nárokom žalobcu v zmysle vyššie uvedených právnych záverov. Svoje rozhodnutie súdu prvej inštancie aj riadne odôvodní tak, aby spĺňa náležitosti súdneho rozhodnutia vyžadované ust. § 220 CSP. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov, vrátane trov odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 3 CSP.

22. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).